UdbudsNyt fra VILTOFT

KLAGENÆVNET ACCEPTERER FEJLTOLERANCE I UDBUD MED MANGE POSTER I TILBUDSLISTEN

Af Helle Lorentsen Bøgeskov og Casper Holten Djurslev

Oktober, 2026

Klagenævnet for Udbud har den 16. juli 2026 afsagt en kendelse i sagen Lekolar A/S mod SKI, der har praktisk betydning for mange ordregivere. Sagen drejer sig om et sortimentsudbud om skole- og hobbyartikler, men kendelsen vedrører efter vores opfattelse en problemstilling, som har mere generel relevans for udbud med mange poster i tilbudslisten – herunder bygge- og anlægsudbud. Kendelsen skelner mellem tre typer af fejl: 1) materielle fejl, hvor det tilbudte produkt ikke opfylder udbudsmaterialets krav, 2) formelle fejl i tilbudsafgivelsen, og 3) uklarhed i ordregiverens egne krav i udbudsmaterialet. Kendelsen viser, at en ordregiver efter omstændighederne kan fastlægge klare regler for håndtering af disse typer af fejl, uden at det går ud over udbuddets lovlighed.

Sagen udsprang af SKI's genudbud af skole- og hobbyartikler, hvor sortimentet omfattede flere tusinde obligatoriske produkter. SKI havde i udbudsmaterialet fastsat en ordning for fejltolerancer, som indebar, at der kunne være materielle fejl i op til 2,5 % af de kritiske stamlinjer og 5 % af de mindre kritiske stamlinjer i en udfyldt tilbudsliste, uden at tilbuddet blev ukonditionsmæssigt. SKI afviste klagers tilbud som ukonditionsmæssigt, fordi klager i produktgruppen "Dekorationstuscher" havde tilbudt to varemærker i stedet for det krævede ene – en materiel afvigelse fra kravspecifikationen. Det betød, at 108 produkter på kritiske stamlinjer og 48 produkter på mindre kritiske stamlinjer blev talt som fejlbehæftede – for de kritiske stamlinjers vedkommende var det langt over den tilladte grænse på 2,5 %.

Klager indbragte afvisningen for Klagenævnet for Udbud og nedlagde blandt andet påstand om, at SKI havde handlet i strid med ligebehandlings- og gennemsigtighedsprincippet i udbudslovens § 2 ved at have anvendt et "fejlregime" (fejltolerance), som var uklart, og ved ikke at afvise den vindende tilbudsgivers tilbud, selvom dette reelt oversteg den tilladte fejltolerance, og tilbuddet derfor skulle have været afvist som ukonditionsmæssigt.

DET SAGDE KLAGENÆVNET

1 Klagenævnet udtalte, at på forhånd fastsatte og gennemsigtige regler for tilladte materielle fejl i tilbud er lovlige. Det gælder, selvom det i praksis betyder, at et tilbud med et vist antal objektive fejl fortsat kan være konditionsmæssigt. Det afgørende er, at en rimeligt velinformeret og normalt omhyggelig tilbudsgiver kunne udlede af udbudsmaterialet,

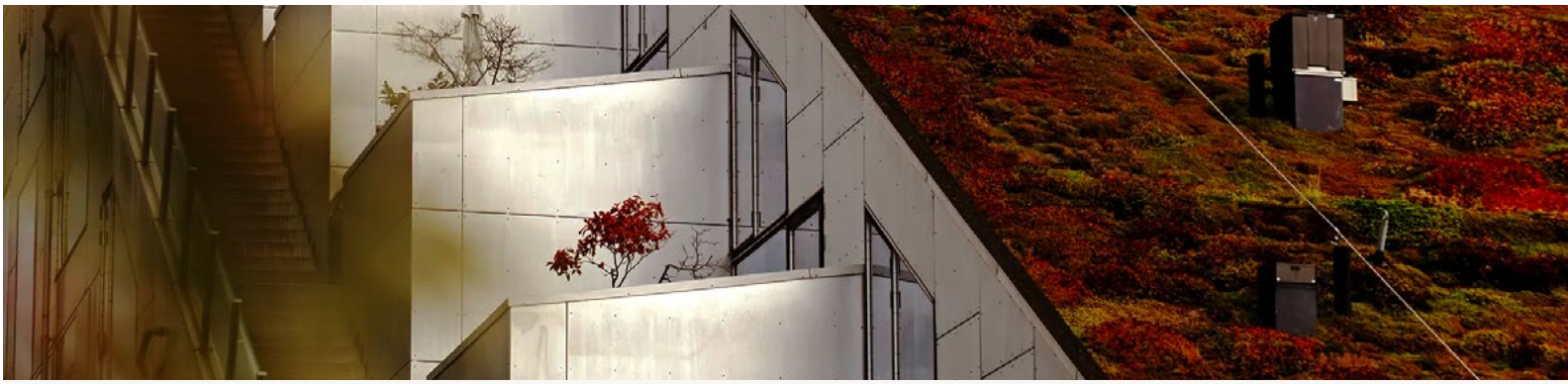

hvordan fejl blev identificeret, og hvilke konsekvenser det ville have – også selvom reglerne for tilladte fejl ikke nævnte den konkrete type af fejl. SKI gjorde under sagen gældende, at *"Afgørende for fejlregimets klarhed er, om det ud fra beskrivelsen af fejlregimet i udbudsbetingelserne må stå en rimeligt velinformeret og normalt omhyggelig tilbudsgiver klart"*, hvordan en given situation ville blive håndteret, og klagenævnet tilsluttede sig dette synspunkt i sin begrundelse.

VILTOFT: Et fejlregime som det, SKI på forhånd havde fastsat i udbudsmaterialet i dette udbud, skaber en større fleksibilitet for ordregiver, også i bygge- og anlægsudbud, hvor der er mange poster i tilbudslisten. Risikoen for, at en enkelt uoverensstemmelse mellem tilbud og krav "vælter hele udbuddet", bliver således mindre. Ved som ordregiver at definere karakteren af og rammerne for de tilladte fejl, bruger man proaktivt principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og proportionalitet til at underbygge fejlregimet. Kendelsen viser, at det efter omstændighederne ikke er nødvendigt at angive hver enkelt fejltype som tilladelig i udbudsmaterialet, men at det kan være tilstrækkeligt i stedet at beskrive *kategorier* af fejl og at beskrive de enkelte kategorier klart nok til, at en rimeligt velinformeret og normalt omhyggelig tilbudsgiver kan udlede, hvordan fejl i tilbuddene bliver identificeret, og hvilke konsekvenser de har.

2 Ud over den materielle fejl, vi har beskrevet ovenfor, tog klagenævnet også stilling til en anden type af fejl: en formel fejl i den vindende tilbudsgivers egen tilbudsafgivelse. Den vindende tilbudsgiver havde ved udfyldelsen af tilbudslisten ved en fejl placeret en række produkter i den forkerte fane i tilbudslisten. Klagenævnet fandt, at ordregiveren var berettiget til at rette denne formelle, åbenbare fejl efter udbudslovens § 159, stk. 5. Det skyldtes, at produkterne allerede var entydigt identificeret i tilbuddet, og at *"SKI ved berigtigelsen ikke valgte eller udskiftede produkter, ændrede priser eller ændrede oplysninger af evalueringsmæssig betydning"*.

VILTOFT: Dette er en anden, men lige så praktisk vigtig pointe: Formelle fejl i selve tilbudsafgivelsen – til forskel fra materielle fejl i det tilbudte – er som udgangspunkt tilladte at rette, når fejlen er åbenbar, og rettelsen ikke giver tilbudsgiveren en fordel. Som ordregiver bør man derfor sørge for, at man ikke i udbudsmaterialet har fraskrevet sig retten til at korrigere den slags formelle fejl, jf. udbudslovens § 159, stk. 6.

3 Den tredje type af fejl, som klagenævnet tog stilling til, var uklarhed i selve udbudsmaterialet – altså en fejlkilde hos ordregiveren selv, ikke hos tilbudsgiverne. F.eks. havde SKI stillet krav om, at et clipboard/en tegneplade måtte afvige med +/- 10 % fra A4- og A3-mål. SKI gjorde selv gældende, at kravet var formuleret sådan, at der reelt var tvivl om, hvad ordregiver krævede, og at SKI derfor ikke havde håndhævet kravet over for tilbudsgiverne. Klagenævnet nåede frem til, at "*… der i lyset af kravets formulering og den måde, det var angivet i tilbudslisten, ikke er grundlag for at anse Creativ Companys* [den vindende tilbudsgivers, red.] *produkter for fejlbehæftede på dette punkt. Klagenævnet lægger herved vægt på, at en eventuel uklarhed i kravet må komme tilbudsgiverne til gode, og at der ikke er grundlag for at fastslå, at SKI har anvendt kravet selektivt*".

VILTOFT: Denne tredje fejlkategori illustrerer en genkendelig udfordring for mange ordregivere i bygge- og anlægsudbud: det er praktisk "op ad bakke" at formulere arbejdsbeskrivelser, byggesagsbeskrivelser m.m. helt uden uklarheder, særligt i udbud med mange poster i tilbudslisten, og hvor tiden til forberedelse af udbuddet måske ovenikøbet er knap. Kendelsen viser, at det ikke nødvendigvis er et problem, så længe uklarheden ikke udnyttes selektivt, dvs. til fordel for den vindende tilbudsgiver.

Samlet set giver klagenævnet med kendelsen nogle praktisk anvendelige værktøjer til håndtering af alle tre fejltyper, når de opdages i udbudsprocessen, selvom udfaldet af klagenævnets stillingtagen i sagen naturligvis er udtryk for en konkret vurdering. Både

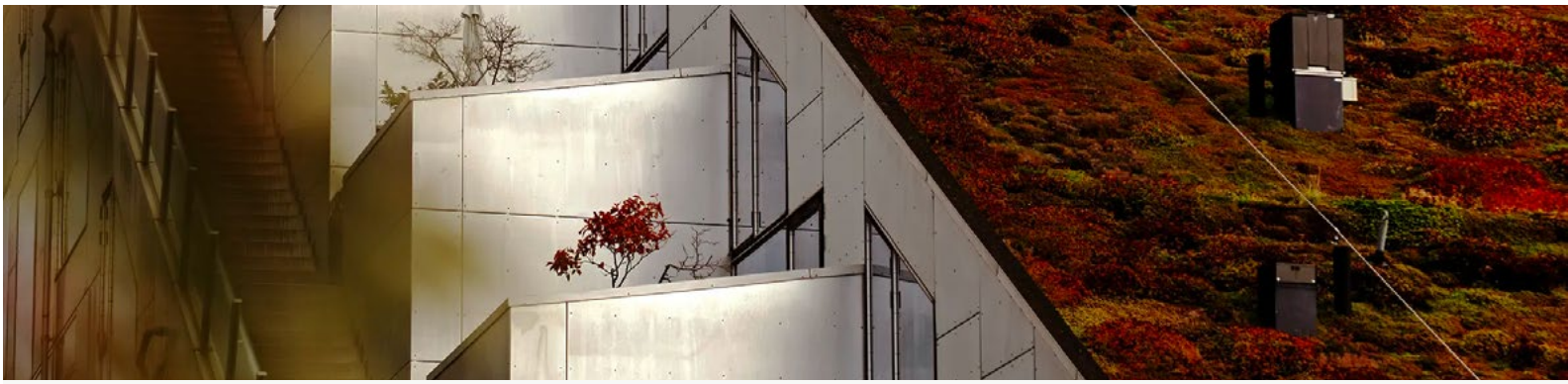

ordregivere og tilbudsgivere kan med fordel holde sig denne sondring for øje i lignende bygge- og anlægsudbud.

EU'S FORSLAG TIL EN NY UDBUDSFORORDNING

EU-Kommissionen fremsatte den 9. september 2026 forslag til en samlet forordning, der ophæver udbudsdirektivet, forsyningsvirksomhedsdirektivet og koncessionsdirektivet og samler reglerne i ét regelsæt.

Der lægges samtidig op til nogle indholdsmæssigt meget væsentlige ændringer.

Forhandlingerne om den nye forordning ventes afsluttet inden udgangen af 2027, og der er lagt op til, at reglerne skal træde i kraft to år efter vedtagelsen.

Vi har lavet en illustration af nogle af de centrale pointer, vi særligt hæfter os ved efter en nærmere læsning af forslaget. Figuren indeholder også en overordnet tidslinje for den forventede vedtagelse og ikrafttræden af forordningen:

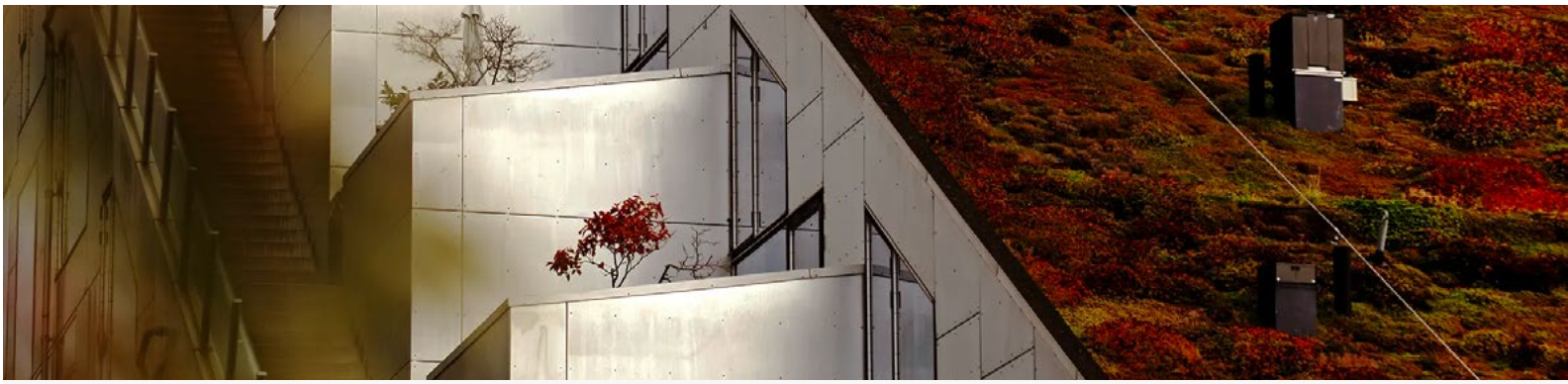

Indholdet af dette nyhedsbrev kan ikke erstatte juridisk rådgivning.

Du er meget velkommen til at kontakte os for en uforpligtende drøftelse af Lekolar-kendelsen eller forslaget til den nye udbudsforordning.

Helle Lorentsen Bøgeskov
Associeret partner, advokat
E: hlb@viltoft.dk | M: +45 6170 5383

Casper Holten Djurslev
Advokat
E: cd@viltoft.dk | M: +45 3136 3056